ΕΤΟΣ Ζ'. Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 27 Φεβρουαρίου 1894 Ἀριθ. 341

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
34 Ὁδὸς Φιλελήνων 34
Ἀπέναντι Ἀγγλ. ἐκκλησίας

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ σύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ΟΚΤΩ ἡμερῶν.

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ "Ἑστίας,,

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε' καὶ ς' ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα ἢ δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ Ἀπόκρεω.— Μαρία Ὑψηλάντη Α'. (ὑπὸ κ. Μαρίας Ἀλεξανδρίδου).—Σύγχρονος Ἑλληνικὴ Φιλολογία. Διανύσιος Σολωμὸς (ὑπὸ κ. Εὐφρασίας Κετσέα). — Σ τὸ Λεύκωμά σου (ποίημα δος Μαρίας Πίπιζα).

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Η ΑΠΟΚΡΕΩ

Μάγισσα ραδινή, σειρὴν ἀφρόπλαστος, περιβεβλημένη χιονόλευκον πέπλον, ἐστεμμένη μὲ διάδημα ἐξ ἴων καὶ χρυσανθέμων, ραίνουσα τὸν δρόμον της μὲ ἄνθη καὶ ἀρώματα ἀπῆλθεν, ὡς ἦλθεν, εὔχαρις, ζωηρά, γελόεσσα μὲ τὸ μειδίαμα εἰς τὰ χείλη, μὲ τὴν χαρὰν εἰς τὴν καρδίαν.

Κόρη τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ ᾄσματος συνοδεύεται ἀνὰ πᾶν βῆμά της ὑπὸ θεσπεσίας μελῳδίας. Πᾶν βλέμμα της ἀποτελεῖ ἐποποιΐαν ὅλην, πᾶσα κίνησίς της διαχέει ἁρμονίαν ἔρρυθμον. Πόσην περὶ αὐτὴν σκορπίζει χάριν καὶ μεθυστικὴν γοητείαν! Πόσους παλμοὺς ἀγνώστου ἡδονῆς καὶ χαρᾶς γεννᾷ εἰς τὰ στήθη τῆς νεότητος! Πόσας πυρίνους φλόγας ἀναρρυπίζει εἰς τοὺς ὀφθαλμούς! Πόσους πόθους ἀγνώστους ἀφυπνίζει! Πόσα ὄνειρα ψευδῆ καὶ ἀπατηλὰ κυοφορεῖ!

Ὁ βίος της εἶναι βραχὺς καὶ σύντομος. Ζῇ ὅσον τὰ ἴα, ἅτινα τὴν στεφανώνουν, ὅσον ἡ χαρά, ἧς εἶναι ὁ ἄγγελος, ὅσον ἡ εὐθυμία, ἣν σκορπίζει εἰς τὸν ὁμιχλώδη τοῦ κόσμου ὁρίζοντα.

Μυκῶνται οἱ ἄνεμοι, ἀναστατοῦνται τὰ στοιχεῖα. Ὁ Αἴολος ἐκκενεῖ τοὺς ὑετώδεις ἀσκούς του ἀνὰ τὸν κόσμον. Ἡ ὁμίχλη ἐπικάθηται βαρεῖα ἀνὰ τὸ στερέωμα. Ἡ γῆ ἀπογυμνοῦται ἀπὸ τοὺς ὡραίους καὶ πολυτίμους στολισμούς της. Τὰ δένδρα γυμνόφυλλα, λιπόσαρκα ἐκτείνουσι πρὸς τὴν πενθοῦσαν φύσιν τοὺς μαύρους σκελετώδεις βραχίονας των. Θὰ ἦτο ὁ χειμὼν ἡ πένθιμος ἐποχὴ τοῦ ἔτους, ἐὰν ἡ τρελλὴ προσωπιδοφόρος, ἡ ἄγγελος τῆς χαρᾶς καὶ τῆς εὐθυμίας δὲν ἐτέλει τὰς ἑορτὰς καὶ τὰς παννυχίδας της κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην.

Εἶναι ἰδίᾳ ἡ ἀποκρέω ἡ μεγάλη ἑορτὴ τῆς νεότητος, ἥτις γελᾷ, ἥτις χορεύει, ἥτις ὀφείλει νὰ εἶναι ζωηρά, εὔθυμος, ἥτις διαχέει τὴν χαρὰν ὡς ὁ ἥλιος τὸ φῶς, δι' οὗ χρυσίζει καὶ τὰ ἐλάχιστα τοῦ ἀέρος μόρια, τὰ ὁποῖα ἀθορύβως αἰωροῦνται καὶ χορεύουν εἰς τὸν φωτοβόλον κύκλον τῶν ἀκτίνων του.

Καὶ ἐγέλασε καὶ ἐχόρευσεν ἡ νεότης τῆς πόλεώς μας, μεθ' ὅλας τὰς κρισίμους στιγμάς, ἃς διερχόμεθα ὡς ἔθνος. Οἱ θησαυροὶ τῶν ἐλπίδων δὲν κενοῦνταί ποτε διὰ τὴν νεότητα, δὲν παρασύρονται ὑπὸ τοῦ χειμῶνος τῆς ἀπογοητεύσεως καὶ τῆς δυσπιστίας, ὡς τὰ ξηρὰ φύλλα ὑπὸ τοῦ τὰ πάντα ἀνατρέποντος ἀνέμου! Ἡ εὐθυμία τοῦ πνεύματος, ἡ χαρὰ τῆς ψυχῆς εἶναι τὸ *ἀλληλούϊα* τῆς νεότητος, εἶναι τὸ *ὡσαννὰ* τῆς ὑγείας καὶ τῆς σφριγώσης ζωῆς. Ὁ ἀργυροῦς κώδων, ὅστις σημαίνει τὴν αὐγὴν τοῦ βίου, ἀνήρτηται ἀπὸ λευκοῦ, ἀπὸ παρθενικοῦ οὐρανοῦ, ὡς ὁ τῆς ἀνθεμίδος τοῦ ἀγνοῦ τούτου ἀνθυλλίου τῆς ἀνοίξεως. Οὐδὲν ἔτι νέφος ἐπὶ ἐκείνου, ὡς οὐδὲν στίγμα σκοτεινόν, οὐδεμία κηλὶς ἀμαυροῦσα τὴν ἄσπιλον λευκότητα τούτου.

Καὶ ἤδη δύναται νὰ φύγῃ ἡ πεπλοφόρος μάγισσα, δύναται ν' ἀποσυρθῇ εἰς τὸ κρυστάλλινον παλάτιόν της, ἀποκομίζουσα τοὺς θησαυρούς, οὓς ἔδρεψε κατὰ τὴν δραπέτιδα περιοδείαν της.

Καὶ ὑπῆρξεν ἐκλεκτικὴ εἰς τὰς συλλογάς της, ὡς εἶναι φιλάργυρος διὰ τὰς ἀνεκτιμήτους κατακτήσεις της. Τὸ διάδημά της ἐκοσμήθη μὲ νέους πολυτίμους θησαυρούς. Τὰ ρουβίνια καὶ τοὺς ἀμεθύστους της συνέλεξεν ἐκ τῶν ὡς χαμοκεράσων παρθενικῶν χειλέων, τοὺς σαπφείρους της ἐκ τῶν μάγων γαλανῶν ὀφθαλμῶν, τοὺς μαργαρίτας της ἐκ τῶν κρινολεύκων στηθῶν καὶ τῶν κυκνείων λαιμῶν καὶ τῶν τορνευτῶν βραχιόνων.

Δύναται νὰ φύγῃ. Δὲν ἔχομεν πλέον ἀνάγκην τοῦ πυρετώδους θάλπους της, τῆς τρελλῆς καὶ τεχνητῆς εὐθυμίας της. Ὁ χειμὼν μὲ τὰς μελαγχολικὰς ἡμέρας, καὶ τὰ ψύχη καὶ τὸν

ὁμιχλώδη οὐρανόν, καὶ τὰς μακρὰς ἀτελευτήτους νύκτας του παρῆλθε πλέον.

Ἡ ἄνοιξις ἡ ζωογόνος στρώνει ἤδη τὴν γῆν μὲ τοὺς σμαραγδίνους καὶ ἀνθοποικίλτους τάπητάς της. Οἱ ἄνεμοι κοπάζουν, τὰ ὄρη ἀντικαθιστοῦν τὰ λευκά των στέμματα μὲ τὴν ἀπαστράπτουσαν εἰς γλυκὺ ἡμίφως ὀπάλειον τοῦ οὐρανοῦ αἴγλην. Ἡ ἀηδὼν ἐπανέρχεται ἀναζητοῦσα τὰς ζωογόνους τοῦ ἡλίου μας ἀκτῖνας, τὸ γλυκὺ ἄρωμα τῶν ἀνθέων, τὸ ἠρέμα φλοισβίζον κῦμα, τὴν ἐγκαταλειφθεῖσαν φωλεάν της. Ἡ χελιδὼν ἐπανῆλθεν, ἵνα τονίσῃ τὸ γλυκὺ καὶ δειλὸν ᾆσμά της πρὸς τὴν ἄνοιξιν, τὴν διαρκῆ ταύτην περίοδον τῆς χαρᾶς καὶ εὐθυμίας.

ΜΑΡΙΑ Γ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ

Α΄.

Ὅπως μεταξὺ τῶν Ἐθνῶν, ἅτινα τὴν Οἰκουμένην ἐνοικοῦσιν, ὑπῆρξαν Ἔθνη μᾶλλον τῶν ἄλλων συντείναντα εἰς τὴν ἐκπολίτισιν τῆς ἀνθρωπότητος, γοργότερον ἀνελθόντα τὰς ἐν τῇ ἐξελίξει τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας βαθμίδας, ἀσφαλέστερον περιαγάγοντα τὴν ἀνθρωπότητα εἰς ὃ ὕψιστον σημεῖον τὴν σήμερον εὑρίσκεται, οὕτω καὶ μεταξὺ τῶν ἀτόμων ὑπῆρξαν εὐγενεῖς προσωπικότητες, αἵτινες, εἰς αἰωνίαν τιμὴν καὶ δόξαν τῆς ἀνθρωπότητος, συνεκέντρωσαν ἐν ἑαυταῖς ἅπασαν τὴν διανοητικὴν ἢ ἐθνικὴν τελειότητα, ἧς ἡ ἀνθρωπίνη φύσις εἶναι ἐπιδεκτική.

Μία ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν τούτων φύσεων ὑπῆρξεν ἀναμφιρήστως καὶ ἡ Μαρία Γ. Ὑψηλάντου, ἧς ὁ βίος ὁλόκληρος ἦν ὁ λαμπρότερος τύπος ὑψίστης ἠθικῆς ὑπεροχῆς.

Ἡ Μαρία Γ. Ὑψηλάντου ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς φθινούσης ἑκατονταετηρίδος, καὶ ἦν θυγάτηρ τοῦ φιλογενεστάτου Κωνσταντίνου Μουρούζη, τοῦ χρηματίσαντος Μεγάλου τῆς Πύλης Διερμηνέως, καὶ ἀποκεφαλισθέντος τὴν 4 Ἀπριλίου 1821 ὡς μέλους τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας.

Μετὰ τὸν τραγικὸν θάνατον τοῦ πατρὸς ἡ μήτηρ της Δομνίτζα Εὐφροσύνη Μουρούζη ὡς ἐκ θαύματος διέφυγε τὴν μάχαιραν τοῦ δημίου, διευκολυνθεῖσα εἰς τὴν φυγήν της ὑπὸ δύο ἐφημερίων τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, οὓς ἔταξε μὲν ἡ ἀρχὴ φύλακας αὐτῆς, ἀλλ' οἵτινες ἐν πνεύματι ὑψίστης αὐταπαρνήσεως ἐπροτίμησαν μᾶλλον νὰ θυσιάσωσιν ἑαυτούς, διὸ καὶ ἐπλήρωσαν διὰ τῆς κεφαλῆς των τὴν δραπέτευσιν καὶ διάσωσιν τῆς δυστήνου οἰκογενείας.

Οὕτω δὲ κατέφυγεν εἰς Ὀδησσόν, ἔνθα τόσοι πρόσφυγες εὕρισκον ἄσυλον ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν καὶ γενναίαν προστασίαν τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου τοῦ Α΄, παρ' ᾧ μεγίστων ἀγαθῶν ἠθικῶν τε καὶ ὑλικῶν δαψιλῶς ἠξιώθησαν.

Ἐνωρὶς δὲ ἡ Μαρία ὑπὸ σοφὸν διδάσκαλον τὸν Οἰκονόμον ἐξ Οἰκονόμων εὐδοκίμως καὶ ἐπιτυχῶς μαθητεύσασα κατέστη κάτοχος εὐρείας παιδείας.

Καὶ ὑπὸ τὸν πολυμαθέστατον ἐκεῖνον διδάσκαλον, ὅστις ἐπεθύμει μὲν οἱ μαθηταί του νὰ καταστῶσι σοφοὶ καὶ πεπαιδευμένοι, ἰδίως ὅμως ἠγωνίζετο καὶ ηὔχετο, ἵνα ἴδῃ αὐτοὺς ἠθικοὺς καὶ ἐναρέτους, ἡ εὐαίσθητος αὐτῆς καρδία ἐνεπνεύσθη τὴν ἔνθουν ἐκείνην πρὸς τὴν ἀρετὴν καὶ τὸν πλησίον ἀγάπην, ἅτινα μέχρις ὑστάτης πνοῆς τὸν βίον αὐτῆς ἐνέπλησαν.

Συνεζεύχθη τὸν Γεώργιον Ὑψηλάντην, ἀδελφὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου, συμμερισθέντα, ὡς γνωστόν, τὴν ἐν ἐν Αὐστρίᾳ κάθειρξιν μετὰ τὸ ἀτυχὲς πέρας τοῦ ἐν Δακίᾳ Ἑλληνικοῦ Ἀγῶνος, ἀπελευθερωθέντα δὲ ἐν ἔτει 1827, καὶ διετέλεσε καθ' ὅλον τὸν βίον ἀξία καὶ ἀφωσιωμένη αὐτοῦ σύζυγος.

Ἀλλ' ἡ ἀμείλικτος τοῦ θανάτου χεὶρ βαρέως ἐπὶ τῆς οἰκιακῆς αὐτῆς εὐδαιμονίας ἐπιπεσοῦσα ἀφήρεσε τὸν πολύτιμον τοῦ βίου της σύντροφον, τὸν προσφιλῆ σύζυγον, ἀποθανόντα ἐν Βουκουρεστίῳ κατὰ τὸ 1847.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο τραῦμα ἔπληξεν αὐτὴν ὀδυνηρότατα. Παρέστη εἰς τὸν βίον της, ἐκ νεαρωτάτης ἡλικίας, μάρτυς τοσούτων τραγικῶν γεγονόνων, εἶδε τοσάκις περὶ αὐτὴν τὸν θάνατον! Ἐν Ὀδυσσῷ, ἔνθα εἶχον καταφύγει αἱ οἰκογένειαι τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸ 21 σφαγέντων πρωτουργῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, ἤκουσε τοσάκις τοὺς θρήνους τῶν ἀπορφανισθεισῶν οἰκογενειῶν, ὥστε ἐνωρίτατα ἀντελήφθη τῆς ματαιότητος τῶν ἐπιγείων ἀγαθῶν, καὶ ἡ εὐαίσθητος, τρυφερὰ καὶ μεγάλη αὐτῆς καρδία ἐπληρώθη ἀρρήτου πρὸς τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα οἴκτου καὶ ἀγάπης.

Μετὰ τὸν θάνατον λοιπὸν τοῦ πεφιλημένου αὐτῆς συζύγου, τοῦ παραγγείλαντος ἵνα ὁ νεκρὸς αὐτοῦ μεταφερθῇ καὶ ταφῇ παρὰ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Δημητρίῳ εἰς Ναύπλιον, ἡ εὐγενὴς καὶ εὐσεβὴς αὐτοῦ χήρα παρεδόθη ὅλη εἰς ἀγαθοεργὰ καὶ φιλάνθρωπα ἔργα καὶ ἀφιέρωσε μετ' ἀφοσιώσεως ἁγίας τὴν πολύτιμον αὐτῆς ὕπαρξιν εἰς ἀνακούφισιν τῶν ἀποκλήρων τῆς τύχης ἀδελφῶν της.

Καρδία μεγάλη, φρόνημα ὑψηλόν, διάνοια εὐρεῖα εὐθύς ἀντελήφθη, ὅτι ἡ μονομερὴς καὶ ἀτομικὴ ἀγαθοεργία δὲν εἶναι ἐπαρκής, δὲν δύναται νὰ προλάβῃ ἀνάγκας, νὰ ἐπανορθώσῃ ἀδικίας, νὰ ἰάνῃ ἕλκη τοῦ κοινωνικοῦ ἡμῶν οἰκοδομήματος.

Ὅθεν κατὰ πρῶτον μὲν ἐν Ὀδησσῷ ἐγένετο συνεργάτις τοῦ συγγενοῦς αὐτῆς στρατηγοῦ Ἀλεξάνδρου Στούρζα πρὸς ἵδρυσιν ἀσύλου διὰ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἑτέρου σκοποῦντος τὴν μόρφωσιν ἀδελφῶν τοῦ Ἐλέους, ὅπως χρησιμεύσωσιν ὡς νοσοκόμοι. Ἀφ' ἑτέρου δὲ μέγα μέρος τῆς ἀτομικῆς περιουσίας της δαψιλῶς ἐδαπάνα εἰς ἀνακούφισιν τῶν ἐνδεῶν ἐν τῷ κρυπτῷ πάντοτε καὶ ἐν παραβύστῳ ποιοῦσα ὅ,τι παραγγέλλει ἡ εὐαγγελικὴ ῥῆσις.

Αὐτόπτης μάρτυς, εὐτυχήσας νὰ γνωρίσῃ αὐτὴν προσωπικῶς καὶ νὰ συγκαταλέγηται μεταξὺ τῶν οἰκείων της μοὶ διηγήθη ἐσχάτως χαρακτηριστικώτατον ἀνέκδοτον.

Κυριακήν τινα λίαν πρωὶ συνήντησε τὴν πριγκήπισσαν Ὑψηλάντου μετὰ τῆς παιδαγωγοῦ της, καὶ ἀφοῦ τὴν ἐχαιρέτησεν εὐσεβάστως τὴν ἠρώτησε πόθεν τόσῳ πρωὶ ἔρχεται.

Ἐξήλθομεν νὰ κάμωμεν ὀλίγα βήματα καὶ ἐπιστέφομεν νὰ ἑτοιμασθῶμεν διὰ τὴν ἐκκλησίαν, ἀπήντησεν.

Μόλις δ' ἀπεχαιρέτησεν αὐτὴν καὶ προχωρήσας βήματά τινα συνηντήθη μετά τινος φίλου του.

— Τίνες ἦσαν αἱ Κυρίαι, μεθ' ὧν συνωμιλεῖτε; ἠρώτησεν.

— Ἡ πριγκήπισσα Ὑψηλάντου μετὰ τῆς παιδαγωγοῦ της.

— Εἰξεύρετε πόθεν ἔρχεται;

— Μοὶ εἶπεν ὅτι ἐπιστρέφει ἀπὸ τὸν περίπατον.

— Οὐχί, ἀλλ' ἀπὸ εὐσεβῆ τινα καὶ φιλάνθρωπον πρᾶξιν, ἧς εἶμαι τέλειος γνώστης. Ἐν τῇ αὐλῇ μου κατοικεῖ πτωχή τις χήρα, ἧς ἡ θυγάτηρ σπουδάζει ἔν τινι τῶν Παρθεναγωγείων, ἐσχάτως δὲ ἡ δυστυχὴς γυνὴ ἠσθένησε βαρέως, καὶ ἐνῷ

ἔρχεται δὶς καὶ τρὶς τῆς ἡμέρας ὁ ἰατρὸς καὶ τῇ ὥρισε νοσοκόμον καὶ ὑπηρέτριαν χορηγοῦσα αὐτῇ ἅπαντα τὰ χρειώδη διὰ τοῦ ἐπιστάτου της, ἔρχεται καὶ ἡ ἰδία καθ' ἑκάστην πολὺ πρωί, ὅπως παρατηρῇ ἰδίοις ὀφθαλμοῖς τῆς ἀσθενείας τὴν περίοδον καὶ προλάβῃ πᾶν ἀπευκταῖον. Μόνη τις τακτοποιεῖ τὴν κλίνην καὶ διὰ τῆς παρουσίας της παρηγορεῖ καὶ ἐνθαρρύνει τὴν ἀτυχῆ πάσχουσαν. Ἀλλ' αὐτὴ δὲν εἶναι γυνή, λέγει ἔξαλλος ἀπὸ θαυμασμόν, εἶναι ἄγγελος, εἶναι ἁγία.

Πόσα τοιαῦτα ἔπραττεν ἐν Ὀδησσῷ, ἅτινα ἐνόσῳ μὲν κατῴκει αὐτόθι προσεπάθει παντοιοτρόπως ν' ἀποκρύπτῃ, μετὰ τὴν ἀναχώρησίν της ὅμως ἐγένοντο γνωστότατα, διότι οἱ εὐεργετηθέντες διαπρησίως ἐκήρυττον τὰς εὐεργεσίας της.

Μαρία Α. Ἀλεξανδρίδου

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ

Β΄.

Ἡ ἐθνικὴ γλῶσσα, ἀνευροῦσα τὴν ἀρχαίαν δύναμιν τῆς ἐκφράσεως ἐν τῷ μίσει τοῦ κατακτητοῦ, καὶ ἐν τῇ λατρείᾳ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, ἡρωϊκῆς τε καὶ ποιητικῆς συνάμα, δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὴν φαντασίαν τοῦ Σολωμοῦ εἰ καὶ ἀποκλειστικῶς μέχρι τῆς ὥρας ἐκείνης, ἐν ξένῃ διατραφεῖσαν φιλολογίᾳ. Εἰς τὰ πρῶτα ᾄσματα, ἅπερ ἤκουσε ἐπιστρέφων ἐκ τῆς ξένης, εἰς τοὺς πρώτους τῆς πατρίδος παλμοὺς, ὁ Ζακύνθιος ποιητὴς διέγνω ὅτι ἐν τῇ δημῴδει γλώσσῃ ἐνυπῆρχε τὸ σπέρμα τῆς ἀπελευθερώσεως, οὐχὶ μόνον τῆς πατρίδος του ἀλλὰ καὶ τῆς ἰδίας αὐτοῦ διανοίας.

Ἐμελέτησεν ἔκτοτε τὴν μητρικὴν διάλεκτον μετὰ ζήλου, ἀπορρίπτων τὴν ἰταλικὴν ἔμπνευσιν καὶ ἀφοσιούμενος ὁλοψύχως εἰς τὴν ἑλληνικήν· ἀλλ' ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1821 τὸν εὗρεν ἀπαράσκευον καὶ μὴ τολμῶντα νὰ πολεμήσῃ μὲ ὅπλον ἀτελὲς ἔτι.

Τῷ 1822 ὁ Σπυρίδων Τρικούπης, ὁ μέλλων ἱστοριογράφος τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, νέος ἔτι τὴν ἡλικίαν, ἀλλ' ἔκτοτε ἀνὴρ πολιτικός, πρὸς δὲ καὶ ποιητὴς ἔστιν ὅτε ἀξιάγαστος, διελθὼν ἐκ Ζακύνθου συνεφιλιώθη μετὰ τοῦ νεαροῦ Σολωμοῦ. Οὗτος δὲν ἐτόλμησε ν' ἀναγνώσῃ εἰς τὸν συμπατριώτην αὐτοῦ εἰμὴ τὰς ἰταλικὰς αὐτοῦ ποιήσεις, ἀλλ' ὁ Τρικούπης διερμηνεύων τὸ ἐνδόμυχον τοῦ Σολωμοῦ αἴσθημα τὸν ἤλεγξε, διότι Ἕλλην ὢν ἔψαλλεν εἰς ξένην γλῶσσαν.

Ὁ κ. Πολυλᾶς ἀντιπρόσωπος ἄλλοτε Κερκύρας εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις βουλὴν, ὅστις μετέφρασεν εἰς στίχους τὴν Ὀδύσσειαν ἀναφέρει ἐν τῇ βιογραφίᾳ τοῦ Σολωμοῦ, ὅτι ὁ Τρικούπης, εἰς ὃν ὁ ποιητὴς τῆς Ζακύνθου ἀνεκοίνωσε τὰ πρῶτα αὐτοῦ δοκίμια, ἐνθαρρύνων αὐτὸν διὰ πατριωτικῶν προτροπῶν καὶ γενόμενος μάλιστα διδάσκαλός του εἰς τὰ ἑλληνικά, τὸν ἔπεισεν ἅπαξ διὰ παντὸς ν' ἀφιερωθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ ὑμνήσῃ αὐτὴν εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Ἐκ τῆς φιλίας τῶν δύο νέων πατριωτῶν προῆλθεν ἡ ἔμπνευσις τοῦ ὕμνου εἰς τὴν ἐλευθερίαν. Δὲν εἶνε δὲ τοῦτο ἡ ἐλαχίστη τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεων τοῦ Σπυρίδωνος Τρικούπη. Ὁ ὕμνος τοῦ Σολωμοῦ ἀντήχησεν αἴφνης ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Ἑλλάδος. Πολυάριθμοι μεταφράσεις μετέφερον αὐτὸν εἰς τὴν Ἑσπερίαν. Ἡ κοινὴ ἐπιδοκιμασία καθιέρωσεν ἀμέσως τὴν μεγαλοφυΐαν τοῦ ποιητοῦ. Ἔτι καὶ σήμερον τὸ ποίημα τοῦτο εἶναι ὁ ἐθνικὸς ὕμνος τῆς Ἑλλάδος. Μελοποιηθεὶς ὑπὸ γνωστοῦ Κερκυραίου μουσικοῦ, τοῦ Μαντζάρου, *ὁ ὕμνος εἰς τὴν ἐλευθερίαν*, συνοδεύει ἀπάσας τὰς πατριωτικὰς ἐκδηλώσεις τῶν Ἑλλήνων. Ἀπὸ δὲ τῆς ἀναρρήσεως τοῦ βασιλέως Γεωργίου, τὸ ποίημα τοῦτο κατέστη ὁ ἐπίσημος ἐθνικὸς ὕμνος καὶ παιανίζουσιν αὐτὸν αἱ στρατιωτικαὶ μουσικαὶ ἀπὸ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος ἐν Ἀθήναις, ἕως τῆς πλατείας τῆς Κερκύρας.

Ὁ θάνατος τοῦ λόρδου Βύρωνος ἐνέπνευσεν εἰς τὸν Σολωμὸν ἕτερον ὕμνον περιέχοντα στροφὰς ἀληθοῦς ποιητικοῦ κάλλους. Ἀλλὰ δὲν ἀνευρίσκομεν ἐν αὐτῷ τὸν ἔξοχον ἐκεῖνον συνειρμὸν τῶν εἰκόνων, τὴν εὐρεῖαν ἔμπνευσιν, τὸ ὕψος καὶ τὴν ἀφέλειαν τῆς ἐκφράσεως, ἅτινα καθιστῶσιν ἀριστούργημα τὸν εἰς τὴν ἐλευθερίαν ὕμνον.

Ὀλίγοι Ἕλληνες, καὶ ἐκ τῶν ἐνθερμοτέρων ἔτι θαυμαστῶν τοῦ Σολωμοῦ, θὰ ἠδύναντο ν' ἀπαγγείλωσιν ἀπὸ μνήμης στροφάς τινας τοῦ ὕμνου, «*εἰς τὸν λόρδον Βύρωνα*», ἐνῷ πάντες γνωρίζουσιν ἐκ στήθους τὸν μέγαν, τὸν ἀθάνατον ὕμνον πρὸς τὴν ἐλευθερίαν.

Ἓν ἐκ τῶν ὡραιοτέρων ᾀσμάτων τοῦ Σολωμοῦ, εἶναι τὸ τῆς «*Φαρμακωμένης*», ἐμπνευσθὲν ὑπὸ πραγματικοῦ γεγονότος, ἤτοι τῆς αὐτοχειρίας νεάνιδος, ἥτις ὑπῆρξε θῦμα ἔρωτος θεωρηθέντος ἐνόχου. Ὁ ποιητὴς ἐγένετο ὑπερασπιστὴς τῆς ἀτυχοῦς νεάνιδος ἐν τῷ ᾄσματι τούτῳ:

Τὰ τραγούδια μου τἄλεγες ὅλα
τοῦτο μόνο δὲν θέλει τὸ 'πῆς
τοῦτο μόνον δὲν θέλει τἀκούσης
ἄχ! τὴν πλάκα τοῦ τάφου κρατεῖς κτλ.

. . . . . .

Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ Εὐφρασία Κετσέα

ΣΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΗΣ!!

Χρυσῆ μου στίχους ζήτησες 'στὸ λεύκωμα νὰ γράψω
κι' ἀπ' τὴν καρδιά μου τὴ φτωχὴ τοὺς πόνους νὰ ξεθάψω!
ὅσαις πληγαῖς κι' ὅσαις χαραῖς ἡ ποίζα μοῦχει δώσει
γιὰ μιὰ στιγμὴ ἡ μοῦσά μου εἰς τὸ χαρτὶ νὰ στρώσῃ! .....

—

Ὅ,τι κι' ἂν ἔχω 'στὴν καρδιὰ εἰς τὸ χαρτὶ δὲ γράφω!
μὲ αἷμα καὶ μὲ δάκρυα τὸ λεύκωμα δὲ βάφω!
μήπως θὰ παύσῃ ἡ φωτιὰ τοῦ στήθους μου νὰ καίῃ
ὁπόταν ἴδω δι' ἐνὲ ἓν δάκρυ σου νὰ ρέῃ;;
τί θέλει ἡ λύπη 'στῆς ἀγνῆς καρδίας σου τὰ βάθη;
τί ὠφελεῖ ἂν λυπηθῇς εἰς τὰ δικά μου πάθη;
Ὀλβία θέλω καὶ ποθῶ νὰ ἦναι ἡ ζωή σου!
ἀγνὴ ὡς ἡ ἀγάπη σου, ἀγνὴ ὡς ἡ ψυχή σου!!
Νὰ μὴν ἰδῶ τὰ μάτια σου ποτέ μου θολωμένα
'στὸ μέτωπό σου σύγνεφο ἂς μὴν ἰδῶ καμένα!!
Νὰ ψάλλῃς καὶ νὰ παύουνε 'στὸ ᾆσμα σου τ'ἀηδόνια
νὰ παίζῃς ὅπως παίζουνε τὰ λάλα χελιδόνια!!
ν' ἀποκοιμᾶσαι ἥσυχος σὲ ροδοδάφνης στρῶμα
ἀλλὰ καὶ μέσ' 'στοὺς ὕπνους σου νὰ μ' ἀγαπᾷς ἀκόμα!
Νὰ μ' ἀγαπᾷς! . . . ὅπως Ἐσὺ νὰ ἀγαπᾷς γνωρίζεις
'στὸ δάκρυ μου χαμόγελο γλυκὺ νὰ μοῦ χαρίζῃς!!
χαμόγελο ποῦ Χερουβεὶμ θὰ ζήλευαν ἀκόμα
γιατ' ἔχει χάρι οὐράνια τ'ἀγγελικό σου στόμα!!

Μὴ θέλῃς τώρα νὰ σοῦ 'πῶ λόγια ποῦ συνειθίζουν
λόγια ποῦ λένε μοναχὰ τὰ χείλη νὰ στολίζουν!
μὴ θέλῃς λόγια ψεύτικα κι' ἀπὸ ἀγάπη ξένα
ὅ,τι οἱ ἄλλοι σοῦ λαλοῦν μὴ θέλῃς ἀπὸ 'μένα!
Πολλοὶ θὰ σοῦ τραγούδησαν γλυκὰ τὴν εὐμορφιά σου
πολλοὶ πολλὰ θὰ ἔψαλλαν τραγούδια 'στ' ὄνομά σου!
Ἐγὼ ..... μονάχα συμβουλὴ σοῦ δίνω μιὰ μεγάλη,
εἰπ' ἡ καρδιὰ τῆς μούσας μου γλυκὰ νὰ σοῦ τὴν ψάλλῃ!
«Νὰ μὴ πιστεύῃς εὔκολα ς'ὅτι καθένας λέει!
τὰ λόγια;; .... 'π' αὔρας φύσημα τὰ παίρνει ὅταν πνέῃ».

Λάρισσα 8]2]94 **Μαρίκα Πίπιζα**

ΠΩΣ ΜΑΝΘΑΝΩΜΕΝ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗΝ ΓΛΩΣΣΑΝ
ΑΝΕΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

Μὲ ἓν νέον λεξικὸν γαλλοελληνικόν, προωρισμένον πολλὰ νὰ συμπληρώσῃ κενά, πολλὰς νὰ παράσχῃ βοηθείας, πολλὴν εὐκολίαν καὶ οἰκονομίαν χρόνου πρὸς τοὺς ἀσχολουμένους εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς γαλλικῆς γλώσσης.

Πάντα τὰ ἀνώμαλα ῥήματα σχηματίζονται καθ' ὅλους τοὺς χρόνους καὶ τὰ πρόσωπα μετὰ τῆς ἐκ παραλλήλου μεταφράσεως καὶ λεξιλογίου ἀναγομένου εἰς αὐτὰ καὶ περιλαμβάνοντες πάντας τοὺς γαλλισμοὺς καὶ ἰδιωτισμοὺς τῆς γλώσσης, τοὺς σχηματιζομένους ἐξ ἑνὸς ἑκάστου τῶν ῥημάτων τούτων.

Οὕτω μόλις μάθῃ τις νὰ ἀναγινώσκῃ γαλλιστὶ δύναται καὶ μόνος νὰ συμπληρώσῃ τὰς σπουδάς του, τῇ βοηθείᾳ τοῦ θαυμασίου τούτου λεξικοῦ. Διὰ τὰς μαθητρίας καὶ τοὺς μαθητὰς εἶναι ἄριστον ἐφόδιον, διευκολύνων τὴν μελέτην καὶ παρέχον οἰκονομίαν χρόνου καὶ ἁπλοποίησιν ἐργασίας.

Καὶ δι' αὐτοὺς τοὺς διδάσκοντας τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν εἶναι πολύτιμον τὸ λεξικὸν τοῦτο καὶ ἄριστος ὁδηγὸς διὰ τὴν πρακτικὴν διδασκαλίαν τῆς γλώσσης καὶ ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωμαλιῶν καὶ ἰδιωτισμῶν αὐτῆς, καὶ καταρτισμὸν προχείρου φρασεολογίου, μετὰ σχετικῆς θεματογραφίας.

Ὁ συγγραφεὺς τοῦ πολυτίμου τούτου ἔργου κ. *Κώνστας Γιαννιός*, καθηγητὴς τῆς Γαλλικῆς προτίθεται νὰ συγγράψῃ πλήρη σειρὰν διδακτικῶν βιβλίων ἰδίου διδακτικοῦ συστήματος, δι' οὗ ἐντὸς ὀλιγίστου σχετικῶς χρονικοῦ διαστήματος, ἐπιτυγχάνεται διὰ μεθόδου ἁπλουστάτης ἡ τελεία ἐκμάθησις τῆς Γαλλικῆς γλώσσης.

Αἱ ἐπιθυμοῦσαι καὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀποκτήσωσι τὸ πολύτιμον τοῦτο ἔργον ἂς ἀποτανθῶσι πρὸς ἡμᾶς. Τιμὴ αὐτοῦ ὡρίσθη δρ. 3 διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ φρ. χρ. 3 διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

ΕΠΙΦΑΝΗΣ ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ ΕΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΝ

Χάριν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ συνδρομητριῶν μας ἀγγέλλομεν τὴν ἐκεῖ μετάφρασιν ἑνὸς τῶν ἐπιφανεστέρων ὀφθαλμιάτρων τῆς πόλεώς μας, τοῦ κ. Ναούμ Βοῖλα.

Ὅπως ἐδῶ ἀληθῆ κατώρθωσε θαύματα, θεραπεύσας τόσους πάσχοντας ἐκ χρονίων καὶ σχεδὸν ἀνιάτων ὀφθαλμικῶν παθήσεων, οὕτω καὶ ἐν Αἰγύπτῳ θὰ εὐεργετήσῃ ἀναμφιβόλως πολλοὺς πάσχοντας κατὰ τὴν ἐκεῖ μικρὰν διαμονήν του, ἧς θὰ ἐπωφεληθῶσι πάντες οἱ ἔχοντες ἀνάγκην τῆς ἰατρικῆς συνδρομῆς του.

Ο ΕΛΛΗΝ VATEL

Αἱ ἑσπερίδες τῆς χειμερινῆς αὐτῆς περιόδου ἀνέδειξαν τὴν ἐν Ἑλλάδι ἀναπτυχθεῖσαν ζαχαροπλαστικὴν τελειότητα. Δὲν ἐπευφήμουν μόνον τὸν νέον χορὸν τοῦ *pas de quatre*. ἀλλὰ καὶ τὸν πρωτότυπον ζαχαροπλάστην τῆς πόλεως μας κ. *Β. Ρῆγον*, ὅστις πλὴν τῶν ὡραίων σακχαρωτῶν καὶ γλυκισμάτων του ἀνεδείχθη καὶ εἰς διοργάνωσιν δείπνων ἐφάμιλλος τοῦ περφημισμένου γάλλου Vatel.

Ὅλαι αἱ ἐπίσημοι χορευτικαὶ ἑσπερίδες εἶχον ὡς ἥρωα τὸν **Βασίλειον Ρῆγον,** τὸν διοργανωτὴν τῶν δείπνων τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα κατέστη περιφανὲς καὶ εἰς τὴν Αὐλὴν ἀκόμη.

Παρακαλοῦνται θερμῶς αἱ κ.κ. συνδρομήτριαι τῶν ὁποίων ἡ συνδρομὴ ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῶν Κυριῶν» ἄρχεται ἀπὸ 1ης Μαρτίου, νὰ ἀποστείλωσιν αὐτὴν ἐγκαίρως ἵνα μὴ διακοπῇ ἡ πρὸς αὐτὰς ἀποστολὴ τοῦ φύλλου. Τὴν αὐτὴν παράκλησιν ἀπευθύνομεν καὶ πρὸς ἐκείνας, ὧν ἡ συνδρομὴ ἔληξε τὴ 1ην Ἰανουαρίου.

Αἱ καθυστεροῦσαι εἰσέτι τὰς συνδρομάς των τοῦ λήξαντος ἔτους παρακαλοῦνται νὰ ἀποστείλωσιν αὐτὰς ἄνευ ἀναβολῆς, διότι ἐπιθυμοῦμεν νὰ τακτοποιήσωμεν πάντα ἐκκρεμῆ λογαριασμόν μας.

Εἰδοποιοῦνται αἱ καθυστεροῦσαι εἰσέτι τὸ ἀντίτιμον τῶν ἡμερολογίων, ὡς καὶ πάντες οἱ ἀντιπρόσωποί μας, οἱ μὴ πληρώσαντες εἰσέτι τὰ πρὸς αὐτοὺς σταλέντα ἡμερολόγια, ὅτι ἐὰν ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ Μαρτίου δὲν ἀποστείλωσι τὰ ὀφειλόμενα, τὰ ἡμερολόγιά των δὲν θὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν κλήρωσιν τοῦ Λαχείου.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΣΧΟΝΤΑΣ
ἐκ παθήσεων τοῦ στομάχου καὶ τῶν νεφρῶν.

Οὔτε τὰ νερὰ τοῦ Wichy, οὔτε οὐδεμία ἄλλη δίαιτα δύναται νὰ ἐπιδράσῃ τόσον ἐπωφελῶς εἰς τὰς παθήσεις τῶν νεφρῶν καὶ τοῦ στομάχου, ὅσον τὸ ὡραῖον καὶ ἰαματικώτατον ὕδωρ τῆς Ἄνδρου, τὸ ὁποῖον διαλύει ἐντελῶς τὴν ψάμμον, καὶ τοὺς λίθους καὶ θεραπεύει μεγάλως τοὺς πάσχοντας.

Μέχρι τοῦδε ἀτάκτως διεξήγετο ἡ μεταφορὰ αὐτοῦ εἰς Πειραιᾶ καὶ Ἀθήνας παρὰ τοῦ ἀντιπροσώπου μου. Ἤδη ὅμως συναιτερίσθην μετὰ τῶν Ἀδελφῶν Ν. ΜΠΙΣΤΗ, οἵτινες θέλουσι παραδίδει τὸ ὕδωρ τοῦτο τακτικώτατα εἰς Δαμεζάνας 30 λιτρῶν φερούσας τὴν σφραγῖδα μου ταύτην ἀντὶ ἓξ δραχμὰς ἑκάστην.

Ἡ ἀποθήκη αὐτῶν εἶναι ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς ἀριθ. 10 εἰς Ἀθήνας, καὶ εἰς τὸ Καφενεῖον Ἄνδρος Πλατεῖα Τζελέπη παρὰ τῷ Ν. Λεφάκη εἰς Πειραιᾶ.

Ζητήσατε τὴν ἄνω σφραγῖδα διὰ τὸ γνήσιον· ἑκάστη Δαμεζάνα δραχ. 6.

* * *

Ῥάπτρια γυναικείων φορεμάτων, ἄριστα κατηρτισμένη ζητεῖ οἰκίαν, ἐν ᾗ νὰ ἐργάζηται ἐπὶ ἡμερομισθίῳ. Δέχεται καὶ οἴκοι ἐργασίαν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

Πτωχὴ οἰκογένεια πολυμελεστάτη, ἀπωλέσασα εἰς ἐμπορικὰς ἐργασίας ἅπασαν τὴν περιουσίαν της, στερουμένη δὲ καὶ τοῦ ἄρτου ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομὴν τῶν φιλανθρώπων. Ἓξ ὅλα ἀνήλικα τέκνα ἄλλοτε εὔπορα στεροῦνται σήμερον πάντων. πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΙ ΝΗΣΤΗΣΙΜΩΝ

Ὅ,τι ἐκλεκτὸν δύναται νὰ ἐπιθυμήσῃ καλὴ οἰκοδέσποινα διὰ τὸ ὀψοφυλάκειον καὶ τὸ μαγειρεῖον της, ἰδίως χαβιάρι ἀρίστης ποιότητος, ὁποῖον πρώτην φορὰν ἔρχεται εἰς Ἀθήνας, καὶ ἀστακοὺς τοῦ κουτιοῦ, ἐλιαῖς ἐκλεκταῖς, ὄσπρια βραστερά, ἔλαια, οἶνοι, οἰνοπνεύματα, καὶ πάντα τὰ εἴδη τῆς καθημερινῆς χρήσεως, τὰ εὑρίσκει εἰς τὸ παντοπωλεῖον καὶ ἐδωδιμοπωλεῖον Ἀναστασίου Α. Παππαδοπούλου.

Ὅ,τι ἰδίᾳ εἶναι εὐχάριστον διὰ τὰς ἐκ τοῦ καταστήματος τούτου ἐφοδιαζομένας πάντα τὰ τοῦ οἴκου των χρειώδη εἶναι ἡ ἀκεραιότης καὶ εὐσυνειδησία τοῦ καταστηματάρχου, ἡ εὐγένεια καὶ ἀβρότης αὐτοῦ καὶ τῶν ὑπαλλήλων του ἡ πρόθυμος ὑπηρεσία. Αἱ τιμαὶ τῶν ἀρίστων εἰδῶν τοῦ καταστήματος τούτου εἶναι κατώτεραι παντὸς συναγωνισμοῦ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Α. ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Παντοπωλεῖον Σύνταγμα. Διασταύρωσις ὁδῶν Ἑρμοῦ καὶ Βουλῆς.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΤΟΥ Ζ'. ΕΤΟΥΣ ΤΗΣ "ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ,,

ΑΡΙΘ. 295.

Εὰν ἠθέλαμεν.—Μία ἀληθὴς ποιήτρια.—Καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις.

ΑΡΙΘ. 296.

Ἐπέτειος τῆς ἐκδόσεως τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν».—Ἑλένη Βάσσου.—Τὸ ἔαρ.—Εὐανθία Κονοφάου (ποίημα).—Παιδικὸν δελτίον.—Ὑγιεινὴ τοῦ Κάλλους.

ΑΡΙΘ. 297.

Μία στιγμή.—Κλείς.—Ἡ ἐργασία.—Πῶς πίνομεν.—Γυναικεῖος Κόσμος.

ΑΡΙΘ. 298.

Ἑλένη Βάσσου.—Ἡ δύναμις τῆς Ἐλπίδος (ποίημα).—Τὰ ἐγκαίνια τῆς παγκοσμίου ἐκθέσεως τοῦ Σικάγου.—Φιλία.—Ἡ ἄνοιξις ἐν Ἀττικῇ.—Πάντοτε ὡραία.—Ὑπὲρ τῶν ἐργατίδων τοῦ Κυριακοῦ Σχολείου.

ΑΡΙΘ. 299.

Χριστὸς Ἀνέστη.—Ἐξετάσεις Κυριακοῦ Σχολείου.—Ὁ Εὐαγγελισμὸς (ποίημα).—Τὸ θαῦμα τῆς ἀναστάσεως.—Τὸ νοσοκομεῖον τῶν ἀνιάτων προικιζόμενον.—Θρησκευτικαὶ ὁμιλίαι Παρνασσοῦ.—Ἡ πολυτέλεια.—Ἐθιμοτυπία.

ΑΡΙΘ. 300.

Ἡ γυνὴ θὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν ἄνδρα; Πρὸς τὴν **Μποὲμ** συντάκτην τοῦ «Ἄστεως».—Τὸ ὡραιότερον ἐπὶ τῆς γῆς πρᾶγμα—Νεότης.—Ἡ ἄνοιξις (ποίημα).—Πῶς δὲν ἀνιῶμεν.—Ὑπὲρ τοῦ νοσοκομείου τῶν ἀνιάτων.—Διατὶ αἱ γυνεῖκες ὑπῆρξαν αἱ θερμότεραι τοῦ Χριστοῦ ὑπέρμαχοι.—Ὁ περὶ ἡμᾶς κόσμος.

ΑΡΙΘ. 301.

Φιλολογικὰ τέρατα.—Ὁ Ἐρημίτης τοῦ Μαλέα.—Ὁ δακτύλιος.—Γυναῖκες συνθέτριαι.—Δῶρον τῆς Κάρμεν Σύλβα πρὸς τοὺς νεονύμφους πρίγκηπας τῆς Ρουμανίας.—Ἐπόθησα (ποίημα).—Τὸ Ἄσυλον τῶν ἐργατίδων καὶ ὑπηρετριῶν.—Συνδρομαὶ κυριῶν ὑπὲρ τῶν Ζακυνθίων.—Ἐκδρομὴ εἰς Κόρινθον.

ΑΡΙΘ. 302.

Ἀναχώρησις εἰς Σικάγον τῆς διευθυντρίας τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν».—Αἰμιλία Ἀσσὸρστ Βεντούρη.—Τὸ χρυσοῦν Βραχιόλιον.—Ἡ διακόσμησις τοῦ γυναικείου τμήματος τῆς ἐν Σικάγῳ ἐκθέσεως.—Τὰ ἄνθη.—Ἐκδρομὴ εἰς Κόρινθον.

ΑΡΙΘ. 303.

Ὁ ἀγὼν ὑπὲρ τῆς ζωῆς.—Ἡ ἑορτὴ τῆς μητρός.—Εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ «Mon Repos» (ποίημα).—Σάρα Βερνάρ.—Γυναῖκες ἀστρονόμοι.—Αἱ ρυτίδες τοῦ προσώπου.

ΑΡΙΘ. 304.

Χαιρετισμός.—Μάϊος.—Θεανώ.—Ὁ Κρίνος καὶ ἡ Τριανταφυλλιὰ (ποίημα).—Ἐκ τοῦ Ἡμερολογίου μιᾶς βελόνης.—Ἡ Ἡλακάτη.—Τὸ δῶρον τῆς νύμφης.—Ἑβδομαδιαῖον δελτίον.

ΑΡΙΘ. 305.

Χαιρετισμός.—Θεανώ.—Περὶ εὐσεβείας.—Ὁ ἀνθρώπινος βίος.—Κατὰ τὴν ἀναχώρησίν της, κατὰ τὴν ἐπάνοδόν της (ποιήσεις).—Ἀνάγνωσμα τῆς κυρίας Ἀθηνᾶς Σερεμέτη.—Ἐκ τοῦ Ἡμερολογίου μιᾶς βελόνης.—Οἱ ἀστέρες.—Ἐπίκλησις.—Ἄσυλον Ἁγίας Αἰκατερίνης.—Ἑβδομαδιαῖον δελτίον.

ΑΡΙΘ. 306.

Ὁ ἀσπασμὸς τῆς πατρίδος.—Ὁ γάμος τῆς ὀρφανῆς (ποίημα).—Περικτιόνη.—Οἱ ἀστέρες Β'.—Τῇ φίλῃ μου Ἑλένῃ (ποίημα).—Ἡ ὑπερηφάνεια ὡς νόσος ἐγκεφαλική.—Εἶναι ποτέ τις βέβαιος;—Ἡ νεᾶνις.

ΑΡΙΘ. 307.

Μία γνώμη ὡς ἐκ περισσοῦ περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος.—Ἐπιστολὴ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν.—Ἐνῷ διὰ τὴν Ἔκθεσιν διαβαίνει σὰν πουλί, μὲ μιά της συνδρομήτρια εἰς τοὺς Κορφοὺς μιλεῖ (ποίημα).—Ἡ ροδοδάκτυλος ἠώς.—Αἱ γυναῖκες τοῦ Βελγίου.—Εἰς τὴν ἑορτήν της (ποίημα).

ΑΡΙΘ. 308.

Ἐκ Σικάγου: Ἡ ἐπίσημος ἔναρξις τοῦ Διεθνοῦς Συνεδρίου τῶν Γυναικῶν. Ἡ προσφώνησις τῆς κ. Καλλιρρόης Παρρέν.—Ἐπιστολὴ πρὸς μητέρα.—Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος.—Ἡ μετριολογία ὡς ὑψίστη ἀρετή.—Ἔχε γειὰ (ποίημα).—Αἱ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις χρήσιμοι πρὸς γραφὴν οὐσίαι.

ΑΡΙΘ. 309.

Ἐκ Σικάγου: Ἐργασίαι συνεδρίου. Ἡ μεταρρύθμισις τῆς γυναικείας ἐνδυμασίας.—Ἐντυπώσεις ἐκθέσεως Σικάγου.—Ἀμερικανὶς γυνή.—Ποίημα κ. Φ. Φ.—Τὰ παιδία καὶ αἱ κλίσεις των.

ΑΡΙΘ. 310.

Ἐκ Σικάγου: Ἡ ἐπίσημος ἡμέρα. Προοίμιον τῆς Προέδρου, ὁ λόγος τῆς κ. Παρρέν: ἡ ἀρχαία καὶ σύγχρονος Ἑλληνὶς καὶ ἡ γυναικεία ἀλληλεγγύη.—Τὸ Διεθνὲς τῶν γυναικῶν Συνέδριον.—Ἀνταποκρίσεις ἐκ Σικάγου: Ἡ ὑποδοχὴ τῆς κ. Πάλμερ.

ΑΡΙΘ. 311.

Ἀνταπόκρισις ἐκ Σικάγου: Διεθνὲς δημοσιογραφικὸν Συνέδριον.—Διεθνὲς Συνέδριον τῶν γυναικῶν ἐν Σικάγῳ. Τμῆμα καλλιτεχνικόν.—Συνέδριον γυναικῶν. Μέγα γεῦμα ἐν τῷ ξενοδοχείῳ Ρισχελιέ.—Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἐντυπώσεις Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος.—Εἰς τὰς ἐν τῷ παρθεναγωγείῳ Χίλλ ἀριστευσάσας μικρὰς Ὄλγαν καὶ Βασιλικὴν Βασιλείου (ποίημα).

ΑΡΙΘ. 312.

Ἐκ Σικάγου: Διεθνὲς Συνέδριον τῶν Γυναικῶν. Λειτουργία Γυναικῶν.—Τὸ Διεθνὲς τῶν γυναικῶν Συμβούλιον.—Ἡ μουσικὴ ἑσπερίς. Ποιήτριαι, συνθέτριαι καὶ ἐκτελεσταὶ Γυναῖκες.—Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος Ταξειδιώτιδος.—Ἑλένη καὶ Βαλεντίνη.—Οἱ θησαυροὶ τῆς θαλάσσης.

ΑΡΙΘ. 313.

May Wrigt Sewal.—Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος.—Ἐργασίαι τοῦ ἐν Σικάγῳ Συνεδρίου.—Εἰς ἕνα πουλί (ποίημα).—Ἐπάνοδος τῆς διευθυντρίας τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν».—Ἑλένη καὶ Βαλεντίνη.

ΑΡΙΘ. 314.

May Wrigt Sewal Β'.—Ἐκ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου. Αἱ θυγατέρες τῆς Σωτηρίας.—Εἰς τὸ λεύκωμα φίλης (ποίημα).—Ἑλένη καὶ Βαλεντίνη.—Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος.—Ἐκ τοῦ ἡμερολογίου μου. Πρὸς φίλην.—Ὑγιεινὴ μελλούσης μητρός.—Γυναικεῖος κόσμος.

ΑΡΙΘ. 315.

Λεύκωμα ἐπιφανῶν Ἑλληνίδων.—May Wrigt Sewal Γ'.—Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος.—Ἑλένη καὶ Βαλεντίνη.

ΑΡΙΘ. 316.

May Wriht Sewal Δ'.—Ἀμερικανίδες μαθήτριαι ξιφομάχοι.—Τὸ ἄνθος τῆς ὑπομονῆς (ποίημα).—Ποδηλατιστικοὶ ἀγῶνες.—Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος.—Γέννησις ἡγεμονόπαιδος Ἀλεξάνδρου.—Ἑλληνὶς καλλιτέχνις ἐν τῷ Salon τῶν Παρισίων.

ΑΡΙΘ. 317.

Καὶ ἡμεῖς ὀλίγην ἀνάπαυσιν.—Ἡ μαγικὴ τολύπη.—Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον.—Ὁ ὠκεανός. Ἡ προίκησις. Ὁ παγών. Ὁ Πιλότος.—Τὸ ἄγαλμα τῆς Ἐλευθερίας.

ΑΡΙΘ. 318.

Νέαι σκέψεις.—Ἡ γυναικεία ἕνωσις.—Ἀνταπόκρισις ἐκ Καλύ-

μνου. Ἤθη καὶ ἔθιμα. — Ὀλίγα ἄνθη εἰς τὸν γάμον τῆς φίλης μου Ἀριστέας Κυριακοῦ.— Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος.—Αἱ διδασκάλισσαι τῆς γυμναστικῆς.

ΑΡΙΘ. 319.

Νέαι σκέψεις. Καὶ αἱ νεάνιδες μέλη τῆς Γυναικείας ἑνώσεως.—Μαριάννα Καμπούρογλου. — Ἐπιστολὴ ἐκ Καλύμνου. — Τὰ ἄνθη τῆς καρδιᾶς μου (ποίημα). — Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος Ταξειδιώτιδος.—Μία συμβουλὴ πρὸς τὰς μητέρας.

ΑΡΙΘ. 320.

Τί σκοπεῖ ἡ Γυναικεία Ἕνωσις.—Τὸ ρόδον.—Ἰωάννα (διήγημα).— Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος. —Φαῦστα.

ΑΡΙΘ. 321.

Καλλιτεχνία καὶ φιλανθρωπία.—Τὸ ρόδον.—Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος. Τὸ ξενοδοχεῖον Palmer Hause. Τὸ ὑπ'ἀριθ. 375 δωμάτιον· Τὸ κομμωτήριον τῶν κυριῶν. Ἡ γραμματεὺς τῆς Προέδρου.—Πῶς παρατείνεται ἡ νεότης.— Δίαιτα θηλαζούσης.

ΑΡΙΘ. 322.

Διατὶ ἐπείγει ἡ σύστασις τῆς Γυναικείας Ἑνώσεως.—Εἷς μάγος τοῦ ΙΗ'. αἰῶνος. — Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος. (Τὰ ἐντευκτήρια τοῦ Palmer Hause. Τὸ ἑστιατόριον. Οἱ ρέπορτερ). — Τὸ ρόδον. — Ἡ ὠφέλεια τῶν ταξειδίων.—Μία ἔτι λογία Ἑλληνίς.

ΑΡΙΘ. 323.

Ἡ λατρεία τῶν ἀναμνήσεων. — Τὸ ρόδον. — Ἡ μαραμένη φύσις (ποίημα).— Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος. —Νέα Ἰωάννα δ' Ἄρχ ἐν Ἀμερικῇ.— Καὶ ἄλλη λογία Ἑλληνίς.

ΑΡΙΘ. 324.

Τί δύνανται αἱ γυναῖκες;—Πρὸς τὸν ἀπερχόμενον ἀνεψιόν μου Λ.Κ. —Τὸ ρόδον.—Φιλοθέη Μπενιζέλου Α'.— Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος. Ἐν τῷ ἑστιατορίῳ. Ἡ ρέπορτερ τῆς Νέας Ὑόρκης.

ΑΡΙΘ. 325.

Τὸ ἐν Σικάγῳ Συνέδριον τῶν δικηγόρων Γυναικῶν.—Φιλοθέη Μπεπιζέλου Β'.—Ἓν πρακτικώτατον ζήτημα.— Τιμαὶ ἀπονεμηθεῖσαι ἐν Γαλλίᾳ πρὸς τὴν κ. Ἰσαβέλλαν Βοζελώ, ἀντιπρόσωπον τῶν Γαλλίδων εἰς τὸ ἐν Σικάγῳ Συνέδριον. — Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος.—Lincol Park.—Τὸ flirt.

ΑΡΙΘ. 326.

Ἐργασία-Ἀνακούφισις.—Φιλοθέη Μ. Βενιζέλου Γ'.— Αἱ Γυναῖκες ἐν τῷ Συνεδρίῳ τῶν δημοσιογράφων.—Τὸ *Φιλὶ* τοῦ κ. Ψυχάρη. —Ἀνέκδοτον τοῦ ναυάρχου Ἀβελλάν.—Ὅλα λησμονοῦνται.

ΑΡΙΘ. 327.

Γυναικεία δρᾶσις ἐν Σύρῳ. Τὸ Κυριακὸν Σχολεῖον. —Ἀπόκληρος. — Τὸ Λυκόφως μου. —Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος.

ΑΡΙΘ. 328.

Ρόδα καὶ Ἄκανθαι.—Ἡ Λίμνη τοῦ Λαμαρτίνου.—Περὶ μουσικῆς. — Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος.—Τὸ ἑλληνικὸν θέατρον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.—Γυναικεῖος κόσμος.

ΑΡΙΘ. 329.

Ἡ ἐπέτειος τοῦ Ἀσύλου τῶν Ἐργατίδων καὶ Ὑπηρετριῶν.—Ὁ Βάγνερ καὶ ἡ μουσική του.—Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος.—Ἡ πρὸς τὰ ζῶα συμπεριφορά μας.

ΑΡΙΘ. 330.

Τὸ Νόστιμον Ἦμαρ (διήγημα).— Ἀνθὴ Οἰκονόμου· ὠδὴ Ἀνθίας Οἰκονόμου πρὸς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Ρωσσίας. —Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα.

ΑΡΙΘ. 331.

Ἡ γυνὴ καὶ ὁ πολιτισμός.—Ὁ Βάγνερ, τὰ ἔργα του.— Ἀνθία Οἰνόμου ἐξ Οἰκονόμων. — Εἶν' εὐτυχὴς (ποίημα). —Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος.

ΑΡΙΘ. 332.

Ἀκτὶς χαρᾶς. —Ἡ ἡμέρα καὶ ἡ νύξ.—Ἰσαβέλλα Θεοτόκη.—Τὸ χαμόγελο (ποίημα).—Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος.—Θερμότης-Ζωή.

ΑΡΙΘ. 333.

1893-1894.—Ἡ Χριστὸς καὶ ἡ Γυνὴ (ποίημα).—Ἰσαβέλλα Θεοτόκη Β'.—Χριστούγεννα (ποίημα).—Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος.—Ἐπισκέψεις καὶ Ἐπισκεπτήρια τοῦ νέου Ἔτους.—Ὁ Χρυσὸς καὶ ὁ Ἔρως.

ΑΡΙΘ. 334.

Τὸ νέον ἔτος καὶ τὸ παλαιόν.— Ἰσαβέλλα Θεοτόκη Γ'.—Ζέττη.— Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος. —Τὰ βάσανα τῶν νεογνῶν.

ΑΡΙΘ. 335.

Εἷς ναὸς ἄγνωστος.—Πολύτιμον κιβώτιον. — Ἰσαβέλλα Θεοτόκη Δ'.—Πρὸς τὴν Σελήνην (ποίημα).—Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος. ΚΑ'. — Δένδρον Φιλοβρέφων.

ΑΡΙΘ. 336.

Τί ἀναγινώσκουν αἱ Ἑλληνίδες; — Ἐπιστολὴ περὶ τοῦ Ἀσύλου. —Ἰσαβέλλα Θεοτόκη. Δ'.— Ὁ τυφλὸς μουσικός. (Ποίημα). — Ἓν Ἔργον Ἑλληνίδος τῆς Κύπρου. —Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος.

ΑΡΙΘ. 337.

Τί νὰ ἀναγινώσκωμεν.—Μία ἄγνωστος.—Ἰσαβέλλα Θεοτόκη. ΣΤ'. —Στὴν ἑορτήν σου.—Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος.—Γυναικεῖος Κόσμος.

ΑΡΙΘ. 338.

Μαρία Δεραὶμ (μετ' εἰκόνος).—Ἐπιστολὴ τῶν ἐμπόρων γυναικῶν τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Μαρίαν Δεραίμ.—Κηδεία τῆς Μαρίας Δεραίμ. Περικοπαὶ ἐκ τοῦ ἐπικηδείου λόγου τοῦ κ. Ernest Hamel. — Τί μου λείπει (ποίημα).—Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἐντυπώσεις Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος.—Τὸ προσκύνημα τοῦ Παρθενῶνος.—Μία ἐπίσκεψις εἰς τὸ Νομισματικὸν Μουσεῖον.

ΑΡΙΘ. 339.

Μελέτη γυναικὸς ἐπὶ τῆς συγχρόνου Ἑλληνικῆς φιλολογίας.—Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί. Α'.—Φωτεινὴ Μαυρομιχάλη. Α'.—Ἑλληνικὸς χορός.—Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος. ΚΕ'.

ΑΡΙΘ. 340.

Ὁ χειμὼν τῆς ζωῆς. — Φωτεινὴ Μαυρομιχάλη Β'. — Σύγχρονος Ἑλληνικὴ φιλολογία. Διονύσιος Σολωμός.—Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος ΚΣ'.—Αἱ Ἑλληνίδες εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον.

ΣΗΜ. Ποικίλα, Ἑβδομαδιαῖον Δελτίον, Θέατρον καὶ Καλλιτεχνία, Βιβλιογραφία, Συμβουλαί, Συνταγαὶ καὶ Ἐπιφυλλὶς ἐμπεριέχονται ἐν ἑκάστῳ φύλλῳ.

ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΔΕΣ ΤΗΣ «ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ» ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1893

Σαπφὼ Λεοντιάς.— Αἰμυλία δε Μορσιέ.— Σωτηρία Ἀλιμπέρτη. — Εἰρήνη Οἰκονομίδου.— Φλωρεντία Φουντουκλῆ.— Καλλιόπη Κινδύνη.— Εὐφρασία Κετσέα.— Κρυσταλλία Χρυσοβέργη.— Ξανθίππη Καλοστύπη.— Ἀνθίππη Παλαμήδου.—Μαρία Πιέρ (ἰατρός).—Μαρία Νεμπὼ (ἰατρός).— Ἀνθὴ Χ. Βασιλειάδου.— Βασιλικὴ Κυριακίδου.— Μαρία Πίπιζα.— Τούλα Κόκκαλη.— Αἰκατερίνη Δραμηλαράκη.— Ὄλγα Κούζη.—Παναγιώτα Λιούρδη.—Φορμόζα Κοέν.—Αἰκατερίνα Ἀλεξάνδρου.—Σοφία Ρεστέν.—Κοραλία Ρουσέλη.—Εὐαγγελία Καπετανάκου.—Ρόζα Βάϊερ.—Ἀριστέα Κυριακοῦ.—Δέσποινα Μιχαλοπούλου.—Ματθίλδη Συνοδινοῦ.—Ἀσπασία Σκορδέλη.—Καρυᾶτις.— Μαρία Δὲλμ (ἰατρός).—Μαρία Μασσιέ. —Ἕλλεν Δόνε. —Mary Duwal.—Ἄννα Σερουΐου.—Ἑλένη Παπαδάκη.—Ἰωάννα Βασιλείου.— Κορνιλλία Α. Πρεβεζιώτου.—Δόμνα Θωμᾶ.—Μαρία Δελφοῦ.—Εὐαγγελία Γ. Κορωναίου. — Μαρία Τριανταφύλλου. — Καλλιρρόη Παρρὲν διευθύντρια καὶ ἀρχισυντάκτις.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΛΕΩΝΗ